

Astăzi, Marți, 9 Iulie, 2024

†) Cinstirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului Îndrumătoarea de la Mănăstirea Neamț; Sf. Sfințit Mc. Pangratie, episcopul Tavromeniei

Romani 7

14 Știm că legea e duhovnicească; dar eu sunt trupesc, vândut sub păcat¹.

15 Fiindcă nu'nțeleg ceea ce fac; că nu săvârșesc ceea ce vreau, ci ceea ce urăsc, aceea fac.

16 Iar dacă fac ceea ce nu vreau, recunosc că legea este bună.

17 Dar acum nu eu fac aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

18 Fiindcă știu că'n mine, adică în trupul meu, nu locuiește ce e bun. Că a vrea binele se află'n mine, dar pe a face nu-l aflu;

19 căci nu fac binele pe care-l vreau, ci răul pe care nu-l vreau, pe acela îl săvârșesc².

20 Iar dacă fac ceea ce nu vreau eu, nu eu fac aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

21 Așadar, în mine, cel ce vreau să fac binele, aflu legea că răul e

legat de mine.

22 Că după omul cel lăuntric³ mă bucur de legea lui Dumnezeu;

23 dar în mădularele mele o altă lege văd că se luptă cu legea minții mele și rob mă face legii păcatului, care este în mădularele mele.

24 Om nenorocit ce sunt! Cine mă va mântui de trupul morții acesteia?...

25 Mulțumesc lui Dumnezeu prin Iisus Hristos, Domnul nostru! Așadar, cu mintea eu însumi îi slujesc legii lui Dumnezeu, iar cu trupul, legii păcatului.

Romani 8

1 Drept aceea, nici o osândă nu este acum pentru cei ce sunt în Hristos Iisus.

2 Fiindcă legea duhului vieții în

³ Păstrându-i din filosofia greacă și înțelesul de „partea rațională a ființei umane”, Pavel îi conferă „omului lăuntric” semnificația de om duhovnicesc, despătimit, întotdeauna capabil să aspire la bine și să-l înfăptuiască.

¹ = Vândut și aservit păcatului.

² Lupta dramatică dintre voința lucidă spre bine și instinctul carnal care împinge spre rău.

Hristos Iisus m'a eliberat din legea păcatului și a morții,

Tâlcuire

Matei 10

9 Să nu aveți nici aur, nici argint, nici bani în cingătorile voastre;

10 nici traistă pe drum, nici două haine, nici încălțăminte, nici toiag; că vrednic este lucrătorul de hrana sa.

11 Și în orice oraș sau sat veți intra, cercetați cine este vrednic în el și rămâneți acolo până ce veți pleca.

12 Și intrând în casă, urați-i zicând: Pace casei acesteia!

13 Și dacă este casa aceea vrednică, pacea voastră să vină peste ea; dar de nu este vrednică, pacea voastră întoarcă-se la voi.⁴

14 Dacă cineva nu vă va primi, nici nu vă va asculta cuvintele, ieșind din casa sau din cetatea aceea, scuturați praful de pe picioarele voastre.

15 Adevăr vă grăiesc, în ziua judecării mai ușor îi va fi pământului Sodomei și Gomorei decât cetății aceleia.⁵

⁴În gândirea biblică, pacea este un dar concret care poate fi oferit sau retras în funcție de vrednicia sau nevrednicia beneficiarului.

⁵*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Domnul le-a mai spus Apostolilor că dacă vreo cetate nu-i va primi și nu va asculta cuvintele lor, „mai ușor va fi pământului Sodomei și Gomorei, în ziua judecării, decât cetății aceleia”. Dar noi ce vom păți pentru că nu ascultăm cuvintele dumnezeieștii descoperiri? Întristarea noastră nu va cunoaște margini. A nu crede în adevărul lui Dumnezeu după ce am primit atâtea dovezi e totuna cu a cădea în păcatul hulei împotriva Duhului Sfânt. Și totuși, nu ne sfiim. Pe unul îl consolează spiritele: „Ce judecată! Te mai naști o dată și gata”. Pe altul îl dăscălesc savanții: „Pe cine să judece? Toți sunt atomi: se vor dezintegra și cu asta s-a sfârșit”. Dar va veni, prieteni, ceasul morții; se vor dezintegra visările acestea precum fumul, și adevărul se va înfățișa nemilos. Ce va fi atunci?... Sărmanele noastre vremuri! Vrajmașul a găsit, cu viclenie, mijlocul de a pierde sufletele noastre. El știe că teama de moarte și de judecată este cel mai puternic mijloc de a trezi sufletul la viața duhovnicească; de aceea, se străduiește din răsputeri

să o risipească – și reușește. De se stinge această teamă, și teama de Dumnezeu va pieri împreună cu ea; iar fără frica de Dumnezeu, conștiința amuțește. Și s-a pustii sufletul, s-a făcut ca un nor de secetă, mânat de vânturile oricăror învățături și de orice înviforare a patimilor.⁶

⁶Sfântul Teofan Zăvorâțul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.